

OBNAŻAĆ SIĘ (2) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w ob-); pierwsze a jasne.

praes 3 sg obnażą się (1). \diamond *praet 3 sg m* obnażał się (1).

Sł stp s.v. obnażać, *Cn, Linde* brak.

Rozbierać się, zdejmować ubranie; przen (2) :

a) *Pozbawiać się, огоłacać się [z czego]* (1) :

W przeciwstawieniu: »obnażać się z majątności ... sobie bogactwa przymnażać« (1): A im fię więcej z máiętności świeckiey obnázał: tym łobie więcej bogáctwá dułznego przymnázał *SkarŻyw* 235.

b) *Być ujawnianym* (1) :

Wyrażenie: »obnażać się jaśnie« (1): y odkrywa y obnáza fie iuz iáśnie on łtáry fáłłz iey [*Rzymu jako stolicy papieskiej*]/ ktorym zwodziłá nędzne ludzye ná zyemi. *RejAp* 146v.

Szereg: »i odkrywać i obnażać się« (1): *RejAp* 146v *cf* *Wyrażenie*.

Formacje współrdzenne cf NAŻYĆ.